

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی قزوین
دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه جهت دریافت درجه دکتری دندانپزشکی

عنوان:

بررسی مقایسه ای بروز مارکر BCL-2 در نمونه های اسکواموس سل کارسینومای
دهانی و لیکن پلان دهانی به روش ایمونوهیستوشیمی

استاد راهنما:

دکتر مهرانز علی خاصی

مشاور آماری:

شیوا اسماعیلی

نگارش:

آیتن عزیزی

چکیده

مقدمه و هدف: لیکن پلان دهانی (OLP)، یک بیماری مزمن التهابی با اتیولوژی ناشناخته است که بر اساس نظر سازمان بهداشت جهانی (WHO)، یک ضایعه پیش بدخیم در نظر گرفته می شود و قابلیت تبدیل شدن به کارسینوم سلول سنگفرشی دهان (OSCC) را دارد. مارکر BCL-2 جهت شناسایی سلول های در حال تقسیم به کار می رود. بنابراین فعالیت پرولیفراسیون در بافت های سالم و تومورال را نشان می دهد. هدف از مطالعه حاضر مقایسه بروز مارکر BCL-2 در OLP و OSCC بود.

روش کار: این مطالعه یک پژوهش تجربی آزمایشگاهی بود. بروز BCL-2 با استفاده از روش ایمونوهیستوشیمی در نمونه های هایپرپلازی فاقد دیسپلازی (گروه شاهد)، لیکن پلان دهانی و اسکوآموس سل کارسینومای دهانی، از هر مورد ۳۰ نمونه، بررسی گردید. برای مقایسه میزان بیان نشانگر BCL-2 در OSCC و OLP و هایپرپلازی از تست تی مستقل استفاده شد. آنالیزهای آماری با نرم افزار آماری SPSS21 انجام گرفت.

یافته ها: میانگین سلول های رنگ گرفته در نمونه های هایپرپلازی 27.9% درصد، در نمونه های OLP 26.6% درصد و در نمونه های OSCC 78.1% درصد بود. میانگین بروز BCL-2 در نمونه های هایپرپلازی با OLP، اختلاف معنی دار نداشت ($P>0.05$) ولی میانگین بروز BCL-2 در نمونه های OSCC بالاتر از هایپرپلازی و OLP بوده و اختلاف معنی دار داشت ($P<0.01$).

نتیجه گیری: بروز نشانگر BCL-2 در اسکوآموس سل کارسینوم دهانی نسبت به نمونه های لیکن پلان دهانی و هایپرپلازی بیشتر بوده و می توان گفت که با توجه به عملکرد BCL-2 در تأیید مهار آپوپتوز، در نمونه های مورد بررسی که بروز بیشتر این مارکر را نشان دادند، پرولیفراسیون سلولی و احتمال پیشرفت به سمت ایجاد بدخیمی بیشتر از بقیه نمونه ها است. با توجه به اختلاف معنادار بین دو گروه OSCC و OLP در مطالعه ما پس نمیتوان گفت bcl-2 مارکر مناسبی برای بررسی پیشرفت بدخیمی OLP میتواند باشد.

واژه های کلیدی: اسکوآموس سل کارسینوم دهانی، ایمونوهیستوشیمی، لیکن پلان دهانی، BCL-2

Abstract

Background: Oral lichen planus (OLP) is a chronic inflammatory disease with unknown etiology which WHO has classified it as a premalignant lesions that could be transformed to oral squamous cell carcinoma (OSCC). The aim of this study was to compare the immunohistochemical expression of BCL-2 marker in OLP and OSCC. BCL-2 marker use for identify divided cells. therefore it shows proliferation activity in the normal and tumoral tissues.

Methods: This study was a Laboratory experimental study. Immunohistochemistry (IHC) expression of BCL-2 marker was studied in 30 samples of hyperplasia without dysplasia (control group), oral lichen planus and squamous cell carcinoma. Independent t-test was used to compare expression levels of BCL-2 marker in OSCC, OLP and hyperplasia. Statistical analysis was performed with SPSS Ver.21 software.

Results: The mean stained cells in samples hyperplasia were 27.9%, OLP were 26.6% and in OSCC were 78.1%. There was no significant difference in average expression of BCL-2 between hyperplasia samples and OLP ($P>0.05$), but expression of BCL-2 in OSCC was higher than OLP and hyperplasia and this difference was significant ($P<0.01$).

Conclusion: The results showed that BCL-2 expression in squamous cell carcinoma was higher than oral lichen planus and hyperplasia and more BCL-2 expression in samples of OLP demonstrated an increase in the proliferation and progression to malignancy.

Key words: BCL-2, oral squamous cell carcinoma, oral lichen planus, Immunohistochemistry

Qazvin University of medical science
Faculty of dentistry

Title:

**A comparative Study of BCL-2 Expression in Oral Squamous
Cell Carcinoma and Oral Lichen Planus by
Immunohistochemistry Technique:**

Supervisor:

Dr. Mehrnaz Alikhasi

Statistical Consultant:

Shiva Esmaeli

By:

Aytan Azizi

Thesis no: 818

Year: 2016